

Redactie

De kosten van het taalfederalisme

In een versnipperd politiek landschap manifesteert zich al jaren een kleine in 2002 opgerichte partij die regelmatig roept in de woestijn, maar over bepaalde onderwerpen steeds in een correcte tweetaligheid onderwerpen belicht. B.U.B. -Belgische Unie, Union Belge- die streeft naar een nieuw, unitair en sterk België, berekende dat de Belgische staat jaarlijks 10 miljard euro spendeert aan het taalfederalisme, een post waarop zéker bespaard kan worden, geld dat gebruikt kan worden om de begroting enigszins recht te trekken.

Directe kosten.

In de vijf gewest- en gemeenschapsregeringen en -parlementen zijn 307 parlementariërs en 38 ministers, die samen de beschikking hebben over een twintigtal gebouwen. Dan zijn er, behalve de parlementaire werkingskosten en bedienden, ook nog de kabinetskosten en -medewerkers. Alles tezamen goed voor een kostprijs van minstens 300 miljoen euro per jaar. Er natuurlijk ook nog de ongeveer miljoen ambtenaren, waarvan de meeste ongetwijfeld zeer nuttig zijn en goed werk leveren, bijv. politieagenten, leraars, provinciaal en gemeentelijk personeel en federale ambtenaren. De meeste daarvan zullen uiteraard ook in een nieuw unitair België noodzakelijk blijven maar een aantal posten zal overbodig worden als ambtenaren tweetalig en samen gezet worden. Die synergie zal toelaten de diensten af te slanken zodat 10% van de ambtenaren kunnen uitgespaard worden. Wetend dat een ambtenaar gemiddeld 50.000 € per jaar kost, kan op die manier op jaarbasis, ongeveer 5 miljard euro bespaard worden. Op het vlak van directe kosten levert de afschaffing van het fede-

ralisme, alleen al voor deze 2 posten, een besparing op van in totaal ongeveer 5,3 miljard euro per jaar.

Indirecte kosten.

Naast de directe kosten zijn er nog de indirecte kosten die abstracter zijn en dus moeilijker te berekenen. Vooreerst is er, door de vele splitsingen van overheidsdiensten sinds 1980, een gebrek aan synergie. Elk gewest heeft, bijvoorbeeld op vlak van openbare werken, zijn eigen ingenieurs terwijl die, als ze zouden samenwerken, onvermijdelijk meer expertise zouden verenigen en minder dubbel of zelfs driedubbel werk zouden verrichten. Het verlies aan synergie kan bescheiden op 500 miljoen euro per jaar worden geschat. België verliest daarnaast ook nog eens heel wat buitenlandse investeringen door de opsplitsing van nationale bevoegdheden zoals economie, ruimtelijke ordening, milieu en buitenlandse handel, want welk bedrijf wil graag investeren in een staat met drie wetgevingen voor ruimtelijke ordening, milieu, werkgelegenheid enz.? Een redenering die des te meer geldt in periodes van institutionele en economische crisis,

zoals België die kent sinds 2007 en 2008. Overigens is het aantal buitenlandse investeringen in België in de jaren 2007 tot 2010 flink gedaald, en dan vooral in het "Vlaams" gewest. Het verlies aan investeringen door de ingewikkeldheid van het taalfederalisme, de rechtsonzekerheid en de bijkomende kost voor de bedrijven die deze factoren met zich meebrengen wordt door B.U.B. geschat op 3 miljard euro per jaar.

Dan is er ook nog het toerisme. Op dat vlak verliest België heel wat inkomsten door een gebrek aan een nationaal gecoördineerd toeristisch beleid. In 2010 bezochten ongeveer 7 miljoen buitenlandse toeristen België. In buurland Frankrijk, het meest bezochte land van de wereld met Parijs als meest bezochte stad van de wereld die op nauwelijks 300 km van Brussel ligt, bedroeg het aantal toeristen meer dan 10 keer zoveel met 76 miljoen in 2009. Nochtans telt Frankrijk maar 58 miljoen inwoners, maar het heeft wél, één toeristisch beleid. België daarentegen trekt aanzienlijk minder buitenlandse toeristen aan dan het inwoners heeft en dat ondanks dat Brussel de hoofdstad van Europa is. Als België jaarlijks 10 miljoen toeristen méér zou aantrekken, levert

dit -a rato van 200 euro per overnachting- 2 miljard euro op. De indirecte kosten van het taalfederalisme bedragen in totaal dus ongeveer 5,5 miljard euro per jaar.

Besluit.

Met deze berekening toont de B.U.B. aan dat het federalisme de Belgen jaarlijks, minstens, ruim 10 miljard euro kost, om precies te zijn 10,8 miljard euro. Wetend dat België één van de landen is met de hoogste belastingsdruk van de wereld, vooral voor de middenklasse, stemmen deze cijfers zonder meer tot nadenken. Overigens heeft al dat politieke gebakkelei rond politiek-communautaire problemen en staatsvormingen óók een prijs: politici kunnen zich minder met de échte problemen bezighouden zoals de terugdringing van de staats-schuld. Ook dát is de prijs van het taalfederalisme. Politici hebben het blijkbaar nog altijd niet door: Besparen is niet moeilijk, maar ze moeten eerst wel begrijpen waar ze moeten en kunnen besparen.

Bron BUB
Bewerking JVDS

Vlaams Belang
Colloquium -- MM-284-

eigen berichtgeving

